

Elfoglaltságai miatt nehezen jött össze a beszélgetésünk, ezért a lehető leggyorsabb tempóban veszem a kanyarokat a megbeszélrt kávézó felé. Mosolyogva fogad, és akkor jövök rá, reggel nem sokat bíbelődtem a frizurámmal. Keresem a fodrász tekintetét Attila szemeiben, de ügyesen titkolja, hogy tudna mit kezdeni a kócaimmal. Azt mondják, ha valami zavarja az embert, beszélje ki magából. Így rögtön a közepébe is vágok.

Mi az első, amit megnézel egy nőn?

Mindenképp a haját, a frizuráját. Persze nem vonok le következtetéseket, csak az jár a fejemben, hogy mit lehetne átalakítani rajta. Érdekes, hogy amíg nem voltam szakmabeli, sosem volt ez szempont, aztán ez akaratom ellenére is megváltozott.

Én már azt várom, hogy a párna által „készített” frizura legyen a divat.

Most már sokat nem is kell rá várnod, **egyre divatosabb a kócoság**. Amikor bemutatókra járunk, azt vettem észre, minél borzasabb, minél nagyobb a frizura, annál trendibb. Igaz, ezek nem hétköznapi viselethez vannak kitalálva, ebből csak ötletet tud meríteni a fodrász, hogy az

utcai viseletet egy kis színnel, formával fel tudja dobni. Ez a vonal leginkább a nyolcvanas éveket idézi, de hát tudjuk, a divat körforgásban van.

Mi volt az a pont, amikor eldöntötte, hogy fodrász akarsz lenni?

Ez is érdekesen alakult az életemben. A napra nem emlékszem, amikor eldöntöttem, merre veszem az irányt, de már általános iskolában, a kamasz éveimben rájöttem, hogy mi szeretnék lenni. Kisgyermekkoromban is szerettem kreatívkodni, már a suliban is ezek voltak a kedvenc óráim.

2010-ben végeztem el aztán egy fodrásztanfolyamot, ami igazából csak a diploma megszerzésére volt elég. Nagyon sokat nem tanultam, ez csak egy négy hónapos gyorsalpaló tanfolyam volt. Még azt sem mondhatom, hogy az alapokat itt megtanultam. Ezek a tanfolyamok a leginkább arra összpontosítanak, hogy te **fizess, amiért aztán kapsz valamilyen diplomát** . Hogy kiből lesz valóban fodrász, az egyéni motivációtól függ.

Akkor hányan végeztetek, emlékszel-e?

Azt hiszem, nyolcan. Ebből talán ketten, vagy hárman lettünk fodrászok.

Megosztottad a vágyaidat a szüleiddel, tanáraiddal? Hogy fogadták a döntésedet?

Érdekes, hogy a barátok és ismerősök elég jól fogadták. Apum volt az, aki egy picit kételkedett a céljaimban. Nem tudom, ő mit szeretett volna, arra emlékszem, hogy próbált meggyőzni, hogy valami mást válasszak. Azt nem mondom, hogy nem támogatott, csak láttam rajta, ő nem ezt a pályát szerette volna nekem. Aztán ahogy egyre sikeresebb lettem a munkámban, annál inkább láttam, hogy végül is örül, hogy azt csinálom, amit szeretek, és jó is vagyok benne.

Én malomfalvi vagyok, és mivel egy elég fiatalos közösségről van szó, a faluban is pozitívan vették, hogy férfiként női fodrász szeretnék lenni. Kezdetben is sokan gratuláltak, és láttam rajtuk, örülnek, hogy közülük való vagyok. A mai napig, ha megyek Malomfalva utcáin, nincs olyan, hogy valaki oda ne kiáltsa, hogy mikor csinálom meg a haját.

Neked van már itt neved a városban is, amit viszonylag rövid idő alatt sikerült elérni. Mi kell egy ilyenfajta sikerhez?

Elsősorban az, hogy miként állsz az emberekhez, hogy kommunikálsz velük, miként fogadod a szalonban. A másik, hogy folyamatosan képezd magad külföldön és belföldön egyaránt. Amikor találkozom egy új technikával, mindig alig várom, hogy alkalmazzam is. A párom szerencsére megbízik bennem és az ízlésemben, ezért **ő a kísérleti alanyom** is. Néha nem is mondom el, hogy milyen színű lesz a haja, de sose szól, hogy ő most ezt nem szeretné. Ha utólag valami mégsem tetszene neki, azt is elmondja, és megoldjuk.

Az igazság az, hogy én a lehető leghamarabb próbálom megtanulni a trendeket, beszerezni a hozzávalókat. Most **a legfrissebb technika a balea-s módszer**, ami egy továbbgondolása az ombrénak. Ennél a változatnál a tövétől a hajvégekig folyamatosan világosodik a haj, ami miatt

természetesebbnek hat, mint a kontrasztos ombre. Érdekes, hogy az ombre csak egy nyári szezont tartott.

Elárulhatjuk, hogy mi ismerjük egymást. Nekem az volt a legszimpatikusabb, hogy amikor kiszálltam a székedből, nem vágytam csap alá dugni a fejem. A másik, hogy emlékeztél arra, miről beszélgettünk előző alkalommal. Szerinted a nők azért is mennek fodrászhoz, hogy beszélgessenek valakivel, hogy valaki meghallgassa őket?

Figyelek a vendégeimre, az biztos. Bár sokszor nagyon zsúfolt a program, sokan vannak, és gyakori, hogy egy kicsit várniuk is kell. De nem stresszelem magam, mert tudom, ha egyszer beült a vendég a székbe, ott biztosan jól érzi magát. Érzi, hogy figyelek rá, és szinte jó ismerősként folytatjuk a beszélgetést ott, ahol előzőleg abbahagytuk.

Igaz a nevekkkel egy kicsit hadilábon állok, de amint meglátom az arcát valakinek, nagyon sok mindenre emlékszem vele kapcsolatban. Nem vagyok egy beszédes típus, de **a vendégeimmel igyekszem jól kommunikálni**. Ez nekem is jólesik, nem csak nekik.

Mennyit dolgozol naponta?

Hétköznaponként napi tíz-tizenkét órát, szombaton pedig délelőtt vagyok a fodrászatban. Néha kicsit nehezen bírom, de mindig szívesen csinálom.

A kedvesed hogy viseli a munkamániádat?

Eleinte az volt a gond, hogy nőikkel dolgozom, és mindegyikükkel kommunikálok is, ez persze bántotta őt. De most már túl vagyunk rajta, mert beengedtem őt is a szakmába. Most már ő is bejár a szalonba munka után segíteni, sőt ő is elvégzett egy fodrásztanfolyamot. Akár egy hajmosást, egy festést vagy szárítást is meg tud csinálni, ami bizony jól jön egy-egy zsúfolt délutánon.

Amikor már egymásra torlódnak a vállalások, szólok neki, hogy siess, mert nagyon bogra vagyok futva. Szóval, látja is, hogy sokat dolgozom, és ahhoz képest elég jól viseli. Ha nem látna bele a munkámba, talán nem tenne jót ez a hajtás a kapcsolatunknak, de így megérti.

Tudod, hány kuncsaftod van összesen?

Nem, sosem számoltam. Folyamatosan vannak vendégeim, régiek is, újak is.

Mi a legközelebbi időpont, amit most tudnál adni egy kuncsaftnak?

Egy hét múlva lenne az első szabad időpontom.

Hogy látod magad tíz év múlva?

Vannak céljaim, de a sok munka miatt egy kicsit nehéz tervezni. Most tanulom a románt és az angolt. Főiskolára is szeretnék beiratkozni, mert ahhoz, hogy továbbléphessek, **szükségem van felsőfokú végzettségre** is. Egy saját fodrászakadémiát szeretnék idővel létrehozni, de ez még a nagyon távlati tervekhez tartozik. Egyelőre marad a tanfolyamom.

Tartasz tanfolyamokat is? Hogy jut erre is időd?

Igen, bár úgy mondom, hogy egyelőre gyakorlati oktató vagyok. Minden kedden van a tanfolyam, olyankor a szalonban nem dolgozom, a diákokkal foglalkozom csak.

